

WIJ **B**EATRIX, BIJ DE GRATIE GODS,
KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

No. 90.000348

Beschikken bij dit besluit op de beroepen ingesteld door

1. C. van der Woude te Maastricht,
2. de Bewonersoverleggroep bestemmingsplannen "Heer-Scharn" te Maastricht,
3. P.J.H. Houben te Maastricht en
4. J.P.I.M. van der Meer en E.M. van der Meer-Maens, N.H. Groenman en D. Groenman-van Weerden, A. van Ooij en M. van Ooij-van der Oord, P.M.G.A. Schmedding en M.E.G.M. Schmedding-Wijnands, M.J.M. Schoufs en E.J.M. Schoufs-van Schaik en A.E.M. Vermeulen en G.A. Vermeulen-van der Meer, allen deel uitmakend van de Belangengroep "Wijk Keerderstraatje" te Maastricht,

tegen

het besluit van gedeputeerde staten van Limburg van 15 maart 1988, Hoofdgroep R.O.V., no. Bq 43269, waarbij is beslist over de goedkeuring van het bestemmingsplan "Scharn-Het Kerksken/In den Drink" der gemeente Maastricht

De Raad van State, Afdeling voor de geschillen van bestuur, gehoord, advies van 27 september 1989 , no. G01.88.0061.178.89.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 3 januari 1990, MJZ03190003, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Bestuurszaken.

Overzicht van het geschil

De raad der gemeente Maastricht heeft in zijn openbare vergadering van 1 september 1987, op voorstel van burgemeester en wethouders van 11 augustus 1987, vastgesteld het bestemmingsplan "Scharn-Het Kerksken/In den Drink".

Burgemeester en wethouders hebben bij hun genoemde voorstel ten aanzien van de ingediende bezwaren, voor zover te dezen van belang, het volgende overwogen:

I. Vijverdalseweg.

Inleidende opmerkingen.

Een groot deel van de bezwaren is gericht tegen de aanleg van de Vijverdalseweg.

Deze weg met zijn functies en alternatieven is in 1981 uitvoerig aan de orde geweest bij de behandeling van de structuurschets Maastricht Noord-Oost. Een verslag van de daarbij gehouden inspraak alsmede de reacties daarop is als Bijlage Ib bij dit ontwerp-bestemmingsplan gevoegd. Vastgesteld kan daarbij worden, dat de situatie van nu ten opzichte van die van 1981 nagenoeg ongewijzigd is. Ook de strekking van de thans ingediende bezwaren is praktisch gelijk aan de inspraakreacties van toen. Bij de verdere behandeling van de bezwaren wordt dan ook waar nodig naar bovenvermeld verslag verwezen.

Tot slot zij nog opgemerkt dat in bezwaarschrift nr. 7 (33 ondertekenaars) een pleidooi wordt gehouden voor de aanleg van de Vijverdalseweg. De woordvoerder van deze reclamanten heeft dit tijdens de op 1 juni 1987 gehouden hoorzitting nog eens onderstreept.

De bezwaarschriften 4, 13 en 14 (respectievelijk 5, 1 en 7 ondertekenaars) tonen - ondanks bedenkingen - begrip voor de aanleg van genoemde weg.

a. Bezwaar.

Niet akkoord met aanleg van weg als zodanig.

Reactie.

Dit bezwaar is te algemeen geformuleerd en zonder concrete aanduidingen zodat dit als ongegrond moet worden aangemerkt.

b. **Bezwaar.**

Gevreesd wordt voor de verkeersveiligheid van onder andere schoolgaande kinderen, fietsers, recreanten en bewoners.

Reactie.

Deze vrees is ongegrond. Er worden integendeel de nodige maatregelen getroffen om de verkeersveiligheid te optimaliseren. Gewezen wordt daarbij op het vrijliggende fietspad en op het feit dat de Bemelerweg en het Keerderstraatje de Vijverdalseweg ongelijkvloers kruisen. Bovendien zullen op de gelijkvloerse kruisingen waar nodig vluchtheuvels worden aangebracht.

c. **Bezwaar.**

De aanleg zal milieuhinder veroorzaken in de vorm van stank- en geluidoverlast.

Reactie.

De luchtverontreiniging is laag en ligt ver beneden de vastgestelde wettelijke normen. Als gevolg hiervan behoeft dan ook voor stankoverlast nauwelijks te worden gevreesd. Voor wat betreft het geluid worden de voorschriften van de Wet Geluidhinder nauwkeurig gevolgd. De geluidbelasting op de gevels van de woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen voldoen nagenoeg geheel aan de krachtens deze wet gestelde voorkeurs-grenswaarde.

In dit kader zullen ook op plaatsen waar dat nodig is geluidschermen worden aangebracht en wel op zo esthetisch mogelijk verantwoorde wijze. Gesteld kan worden dat bovendien door aanleg van de Vijverdalseweg de situatie elders verbetert.

e. **Bezwaar.**

Gesteld wordt dat er een verschuiving plaatsvindt van het verkeersprobleem van Scharn-Oost en wel in het bijzonder de Burg. Cortenstraat naar de woonbuurt Keerderstraatje en de naast gelegen instituten.

Reactie.

De verkeersoverlast op de Burg. Cortenstraat en omstreken zal inderdaad afnemen, doch van een verschuiving naar de woonbuurt Keerderstraatje is geen sprake. De intensiteiten

op de Burg. Cortenstraat zullen afnemen van 1100 mvt. in de huidige situatie tot 250 mvt. in de toekomst. De Vijverdalseweg wordt belast met maximaal 700 mvt. Bovendien loopt het tracé langs de wijken en is er geen sprake van een doorsnijding in tegenstelling tot de situatie in de Burg. Cortenstraat.

f. Bezwaar.

De cijfermatige onderbouwing van de Vijverdalseweg ontbreekt of is verre van actueel.

Reactie.

Uit recente berekeningen met behulp van het verkeersprognosemodel is gebleken dat een wegennet met Vijverdalseweg goed zal voldoen. De Vijverdalseweg zal 700 mvt. in het avondspitsuur te verwerken krijgen terwijl de Burg. Cortenstraat ontlast wordt tot 250 mvt. In de huidige situatie wordt deze straat belast met 1100 mvt.

Een wegennet met oostelijke randweg in plaats van Vijverdalseweg voldoet - zoals uit de toelichting blijkt - niet aan het gestelde doel. De druk op de Burg. Cortenstraat, die nog met 660 mvt. wordt belast neemt onvoldoende af, terwijl de randweg zelf met 400 mvt. te weinig verkeer blijkt te trekken.

g. Bezwaar.

De weg heeft niet het karakter van een interne ontsluitingsweg doch draagt tevens de mogelijkheid in zich om alsnog een functie te krijgen in het externe en doorgaande verkeer.

Reactie.

De eerste en veruit belangrijkste functie van de Vijverdalseweg is het ontsluiten van de langs deze weg aanhakende lokaties en het koppelen van de wijken Heer en Amby.

De doorgaande functie van deze weg zal zo niet te verwaarlozen dan in elk geval van ondergeschikte aard zijn, te meer omdat door intrekking van het bestemmingsplan Amby-Zuid de mogelijkheid voor aanleg van de oostelijke randweg langs Amby (zeker voor de korte en middellange

termijn) komt te vervallen. En juist de koppeling van deze randweg met de Vijverdalseweg door middel van de Terblijterweg was in hoofdzaak bepalend voor de hoeveelheid doorgaand verkeer op de Vijverdalseweg.

Uitdrukkelijk wordt er in dit verband nog eens op gewezen dat het profiel van de Vijverdalseweg er een is van een normale buurtontsluiting (rijweg 7 m).

h. Bezwaar.

Tegen de tracering als zodanig bestaat bezwaar mede omdat de redenen van afwijking ten opzichte van het eerdere tracé niet naar voren komen.

Reactie.

Het tracé is ter hoogte van de Bemelerweg een weinig in oostelijke richting verschoven. Dit is gebeurd om een uitweg te vinden voor de onoplosbare problemen welke waren ontstaan rond de eigendomsverwerving van een gedeelte van het wegtracé.

i. Bezwaar.

Er ontbreken in het plan maatregelen ter wering van het vrachtverkeer op de Vijverdalseweg, zulks ondanks een desbetreffende passage in de structuurschets Maastricht Noord-Oost.

Reactie.

Maatregelen ter wering van het vrachtverkeer op de Vijverdalseweg zijn niet noodzakelijk nu uit het akoestisch onderzoek gebleken is dat de overlast van deze weg inclusief het vrachtverkeer binnen aanvaardbare grenzen blijft (zie ook I onder c). Weren van vrachtverkeer betekent derhalve een onnodige belemmering van deze categorie van weggebruikers, welke elders in elk geval meer overlast oplevert.

j. Bezwaar.

De aanleg van de weg heeft tot gevolg dat waardevermindering van eigendommen zal optreden.

Reactie.

Betwijfeld mag worden of er waardevermindering van eigendommen zal optreden omdat de wegaanleg ook positieve

kanten heeft zoals een betere ontsluiting. Mocht echter aantoonbare schade worden geleden, dan kan altijd op grond van artikel 49 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening een verzoek om schadevergoeding tot de gemeenteraad worden gericht. Overigens waren bij de bouw van het Keerderstraatje de plannen voor de Vijverdalseweg voldoende bekend zodat voor de daar aanwezige bebouwing geen sprake is van onvoorzienbare schade.

n. **Bezwaar.**

Tegen de aansluiting van de Adelbert van Scharnlaan op de Vijverdalseweg bestaan bezwaren omdat:

- de verkeersveiligheid in gevaar wordt gebracht;
- de weg niet nodig is voor de ontlasting van de Burg. Cortenstraat;

Reactie.

De aansluiting van de Adelbert van Scharnlaan op de Vijverdalseweg is nodig om de autorelatie tussen Heer-Scharn en de woonbuurt Keerderstraatje in stand te houden. De Keerderstraat zelf vervalt namelijk als autoverbinding en wordt route voor fietsers en voetgangers. Bovendien is de aansluiting nodig om via de Vijverdalseweg het gebied Heer-Scharn te kunnen bereiken wanneer in de toekomst op het kruispunt Akersteenweg-Dorpstraat niet meer vanaf de Akersteenweg afgeslagen kan worden.

Dat door de aansluiting voor het kruisende langzaam verkeer op de Keerderstraat een onveilige situatie zal ontstaan is niet juist. De hoeveelheid verkeer op de aansluiting zal blijken beperkt te zijn. Daarbij wordt ter plaatse van de kruising in het midden van de weg nog een vluchtheuvel aangelegd om het oversteken te vergemakkelijken. De Keerderstraat zal als holle weg worden gehandhaafd.

s. **Bezwaar.**

Als alternatieven voor de Vijverdalseweg worden genoemd:

1. randweg ten oosten van de Molenweg;
2. bestaande wegen als A2 en Laan in den Drink.

Reactie.

Een randweg ten oosten van de Molenweg is door zijn

perifere ligging te weinig effectief. Hetzelfde geldt in feite ook voor de A2. Beide tracés kunnen de specifieke buurtontsluitingsfunctie van de Vijverdalseweg niet overnemen. In bijlage Ib bij het ontwerp-bestemmingsplan is uitvoerig op deze alternatieven ingegaan.

Overigens is enkele jaren geleden bij de vraag of de A2 al of niet moest worden omgelegd uitdrukkelijk gekozen voor een ondertunneling op de huidige plaats omdat omlegging ten oosten van de Molenweg te grote bezwaren zou opleveren (onder andere voor milieu, landschap, recreatie). De bezwaren gelden - zij het wellicht in mindere mate - ook voor een randweg.

t. **Bezwaar.**

Scholenzone wordt ingeklemd tussen Vijverdalseweg en Burgemeester Cortenstraat.

Reactie.

De scholenzone wordt niet ingeklemd doch wordt door aanleg van de Vijverdalseweg juist veel beter ontsloten en derhalve ook beter bereikbaar.

II. **Fietspad langs Vijverdalseweg.**

Bezwaar.

Situering fietspad is een onnodige en onaanvaardbare doorsnijding van de woonbuurt Keerderstraatje. Onnodig vanwege de zich op korte afstand bevindende verbindingroutes (te weten Burg. Cortenstraat/Dorpstraat en Oude Molenweg inclusief fietsbrug) en onaanvaardbaar vanwege gebrek aan sociale controle waardoor onveiligheid ontstaat. Bovendien wordt gevreesd voor geluidoverlast. De behoefte aan dit fietspad is onvoldoende onderbouwd. Het fiets-wandelverkeer richt zich in hoofdzaak niet op de Einsteinstraat en omstreken doch op de Burg. Cortenstraat/Dorpstraat en omstreken.

Reactie.

- a. Met het geplande fiets-voetpad ontstaat voor langzaam verkeer de meest ideale rechtstreekse verbinding tussen Heer (omgeving Einsteinstraat), het Keerderstraatje en de scholenzone Bemelergrubbe. Het alternatief, geheel langs de Vijverdalseweg betekent ongeveer 100 m omrijden en is daardoor minder aantrekkelijk.

- b. Het alternatief houdt ook in dat op de aansluiting Vijverdalseweg aan de Akersteenweg een aparte fiets-voetgangersoversteek moet worden aangelegd. Verkeersregeltechnisch is dit problematisch vanwege de wens deze bajonet te koppelen aan het kruispunt Heer. Er ontstaan onverantwoorde capaciteitsverliezen vanwege de extra oversteek.
- c. In feite ontbreekt de ruimte voor de aanleg van een fietspad langs de Vijverdalseweg. De aanleg hiervan zou alleen mogelijk zijn door het hoge talud aan de oostzijde op rigoreuze wijze af te graven; een ingrijpende en daardoor kostbare zaak. In het nu voorliggende tracé is de langzaam verkeersvoorziening geprojecteerd aan de voet van het talud. Bovendien is het hoogteverschil aanzienlijk minder (3.50 m tegenover 6 m).
- d. De geplande verbinding is noodzakelijk voor het bereiken van de bushalte aan de Akersteenweg voor Huize In den Drink vanuit de buurt Keerderstraatje en het geplande woongebiedje ten noorden van Huize In den Drink. In principe zou hiervoor een voetpad voldoende zijn. Omdat hierover anders ook gefietst gaat worden is het logisch tevens een fietspad aan te leggen.

III. Verkeerscirculatie.

Bezwaar.

- Door dit plan wordt een klein facet van de verkeersruimte mogelijk zonder dat hierover de vereiste voorlichting en inspraak is geweest.
- De samenhang van de Vijverdalseweg met de totale verkeersstructuur van het oostelijk stadsdeel en met het gemeentelijk hoofdwegennet ontbreekt.

Reactie.

Het gaat in voorliggend plan in hoofdzaak om buurtontsluiting. Over de verkeersruimte als zodanig is voldoende voorlichting en inspraak geweest (onder andere in het kader van de structuurschets Maastricht-Noord-Oost). Zoals bekend is mede als gevolg van bezwaren uit de buurten van de verkeersruimte als totaal-concept voor de verkeersstructuur in Heer afgestapt.

De Vijverdalseweg kan als overwegend buurtontsluiting zeker worden gerealiseerd in afwachting van genoemde plannen. Deze weg staat bij een nieuw verkeerscirculatieplan niet ter discussie en kan dan ook zonder bezwaar worden aangelegd. Ook in juridische zin levert zulks geen bezwaren op.

Overigens wordt verwezen naar bijlage Ib behorende bij dit bestemmingsplan. Ten slotte is in september 1986 nog een informatieavond gehouden.

V. Leefbaarheid.

Bezwaar.

Als gevolg van de verkeersstructuur kan nauwelijks sprake zijn van normale leefbaarheid.

Aantasting privacy,

Vermindering uitzicht,

Isolatie Keerderstraatje,

Remming integratie.

Reactie.

Voor dit punt wordt allereerst verwezen naar hetgeen hierboven onder I punt c en e is vermeld. De Vijverdalseweg is een ontsluitingsweg met aan de ene zijde Heer-Scharn en aan de andere zijde de buurt Keerderstraatje. Van doorsnijding van een woonbuurt is derhalve geen sprake. Door deze tracering wordt per saldo de totale verkeershinder voor de omgeving geminimaliseerd, vooral ook omdat langs de Vijverdalseweg nagenoeg geen aanliggende bebouwing voorkomt.

Het gaat te ver om te spreken van een wandel- en natuurgebied. Voor een groot deel gaat het om braakliggende terreinen, welke op korte en langere termijn voor bebouwing zullen worden aangewend.

Wel wordt onderkend dat het als wandelroute gebruikte Vijverdalseweggetje door de wegaanleg zal moeten verdwijnen. In de plaats hiervan kan de Bemelergrubbe als alternatief worden aangewend.

Van aantasting van privacy of vermindering van uitzicht zal nauwelijks sprake zijn. De isolatie van het Keerderstraatje wordt opgeheven. Bovendien zal de verbeterde ontsluiting de integratie eerder bevorderen dan afremmen.

Gedeputeerde staten van Limburg hebben bij hun vorengenoemde besluit van 15 maart 1988 beslist over de goedkeuring van het bestemmingsplan.

Gedeputeerde staten hebben daarbij ten aanzien van de door C. van der Woude bij hen ingediende bezwaren het volgende overwogen.

Reclamant maakt met betrekking tot het voorliggende bestemmingsplan bezwaar tegen:

1. de aanleg van de zogenaamde Vijverdalseweg omdat deze weg pal naast zijn nu nog landelijk gelegen woonhuis is gesitueerd. Tijdens de bouw van voornoemd woonhuis was er geen enkele planologische aanwijzing dat er ooit een weg langs het woonhuis zou worden geprojecteerd;
2. de gewijzigde projectie van de aan te leggen weg en wel om de navolgende redenen:
 - a1. in de oorspronkelijke planning zou de nieuwe weg door een oude schuur lopen. Thans is de weg geprojecteerd over een woonhuis met kantoor;
 - a2. de gekozen projectie van de aan te leggen weg loopt door het bestemmingsplan "Keerderstraatje". Percelen die in dit plan als woonhuis en als groenstrook zijn vastgelegd, veranderen van bestemming zonder dat de gemeente het bestemmingsplan "Keerderstraatje" heeft gewijzigd;
 - b. het oude voorstel is veel goedkoper. De ongelijkvloerse kruising met de Bemelerweg was haaks gepland; nu moet de oversteek diagonaal verlopen. Stukken uit het al jaren geleden aangelegde tracé kunnen nu niet worden gebruikt;
 - c. het oude voorstel is esthetisch verantwoord. De Bemelerweg die als landschappelijk gewaardeerde weg zou worden gehandhaafd, wordt door een kortere overbrugging minder ontsierd;
3. de nalatigheid van de gemeente om na te gaan of de heer Houben thans niet bereid is de nieuwe weg te laten lopen over zijn eigendom. Landbouwer Houben is immers jaren ouder geworden en is mitsdien niet meer zo afhankelijk van zijn bedrijf.

Overwegingen ten aanzien van deze bezwaren.

Ad 1.

Het bestemmingsplan "Keerderstraatje" wordt met het nu voorliggende bestemmingsplan voor zover het betrekking heeft op gronden gelegen in het plan "Keerderstraatje" expliciet gewijzigd. Indien reclamant van oordeel is dat hij schade lijdt of zal lijden, welke redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven en waarvan vergoeding niet of niet voldoende is verzekerd door aankoop, onteigening of anderszins kan hij zich ingevolge artikel 49 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening met een verzoek om schadevergoeding wenden tot de gemeenteraad.

Ad 2.

De reden om van de oorspronkelijke tracering van de Vijverdalseweg enigszins af te wijken blijkt te zijn gelegen in de kennelijke problemen rondom de eigendomsverwerving van een gedeelte van het wegtracé.

Het tracé waarin het voorliggend bestemmingsplan voorziet komt ons uit planologisch oogpunt aanvaardbaar voor.

Nu gesteld kan worden dat uit de plantoelichting blijkt dat het bestemmingsplan economisch uitvoerbaar geacht kan worden, wordt daarmee aan de op dit punt in de wet gestelde eisen voldaan.

Of alternatieven goedkoper zijn, is daargelaten de planologische aanvaardbaarheid daarvan, in de beoordeling van het voorliggende bestemmingsplan niet relevant.

Ad 3.

Dit bezwaar is niet eerder aangevoerd en heeft evenmin betrekking op wijzigingen die bij de vaststelling van het plan zijn doorgevoerd.

Reclamant dient in dit bezwaar dan ook niet te worden ontvangen.

De bezwaren worden - voor zover ontvankelijk - dan ook ongegrond geacht.

Gedeputeerde staten hebben daarbij voorts ten aanzien van de door de Bewonersoverleggroep bestemmingsplannen "Heer-Scharn" bij hen ingediende bezwaren het volgende overwogen:

Reclamante maakt met betrekking tot het voorliggende bestemmingsplan bezwaar tegen:

1. de aanleg van de Vijverdalseweg vanaf het kruispunt, aansluitend de weg naar Adelbert van Scharnlaan en de Haagdoorn, tot de

aansluiting aan de Bergerstraat;

Bij voornoemde aanleg wordt het verkeersprobleem van de Burg. Cortenstraat verlegd, terwijl de verkeersoverlast in de gerealiseerde scholenzone alsmede nabij het psycho-medisch centrum Vijverdal enorm zal toenemen; en

2. de aanleg van een nieuw weggedeelte vanaf de Adelbert van Scharnlaan tot aan de aansluiting aan het tracé van de Vijverdalseweg.

De hoofdstructuur van het wegstelsel in het plangebied "Keerderstraatje" is gericht op ontsluiting richting Maastricht via de Adelbert van Scharnlaan. De verkeersafwikkeling van en naar Bemelen zal eveneens via dit weggedeelte plaatsvinden. Hierdoor ontstaat een gevaarlijke verkeerssituatie nabij het zwembad "Heer", met name voor de bezoekende kinderen.

Door toename van het verkeer zowel onder 1 als onder 2 genoemd ontstaat een nieuw knelpunt Adelbert van Scharnlaan/Burg. Cortenstraat.

Reclamante is van mening dat de enige oplossing van de gehele verkeerssituatie in Heer en Scharn de aanleg van een oostelijke randweg is.

Tot slot is reclamante van mening dat het kostenaspect onvoldoende in de afweging is meegenomen.

1. Uit verkeerskundige berekeningen blijkt dat de verkeersintensiteit in de Burg. Cortenstraat door de aanleg van de Vijverdalseweg drastisch zal verminderen tot ongeveer 250 mvt. in het avondspitsuur. Aangezien daarbij is uitgegaan van een verbod van afslaan bewegingen vanaf de Akersteenweg richting Burg. Cortenstraat impliceert dit dat slechts een gedeelte van het noord-zuidverkeer via de Burg. Kessensingel de Akersteenweg/Vijverdalseweg bereikt. Gelet hierop is het onjuist om van de veronderstelling uit te gaan dat het verkeersprobleem verlegd wordt.

Overigens is in de studies het verkeersaandeel vanuit het Heuvelland in de berekeningen meegenomen.

In de variant met de oostelijke randweg blijkt het verkeersaandeel van de Burg. Cortenstraat nog ongeveer 660 mvt. te bedragen als gevolg van de perifere ligging van deze randweg.

Dit zou de beoogde versterking van de winkelerffunctie in de Burg. Cortenstraat in de weg staan. Bezwaarlijk kan dan ook worden aangenomen dat de variant met de oostelijke randweg een goed alternatief vormt.

2. Het voorliggende bestemmingsplan voorziet niet in een ontsluiting van het woongebied "Keerderstraatje" via de Adelbert van Scharnlaan, doch voor wat betreft het gemotoriseerd verkeer via de Doornlaan en voor wat betreft fietsers en voetgangers onder andere via de Keerderstraat.

Door deze verkeersscheiding aan te brengen en gelet op het feit dat het onderhavige bestemmingsplan niet in ontwikkelingen voorziet die het huidige verkeersaanbod van en naar het woongebied "Keerderstraatje" essentieel zullen verhogen, mag gevoeglijk worden aangenomen dat met het realiseren van het bestemmingsplan een veiliger verkeerssituatie dan thans zal ontstaan.

Ten aanzien van het kostenaspect zij opgemerkt dat de beoordeling daarvan zich dient te beperken tot het thans voorliggende bestemmingsplan. Nu het plan zoals in de toelichting is aangegeven economisch uitvoerbaar kan worden geacht, wordt aan de daaromtrent in de wet gestelde eisen voldaan.

Gedeputeerde staten hebben daarbij verder ten opzichte van de door P.J.H. Houben bij hen ingediende bezwaren, voor zover ten dezen van belang, het volgende overwogen:

Reclamant brent met betrekking tot het voorliggende bestemmingsplan de navolgende bezwaren naar voren:

1. als gevolg van de aanleg van de Vijverdalseweg wordt het woongenot verminderd en als automatisch gevolg daarvan de waarde van het woonhuis en de daarbij behorende bedrijfsgebouwen;
2. door de ongelijkvloerse kruising Vijverdalseweg/Bemelerweg zal de bestaande overlast, te weten overmatige geluidproductie en stank, zich extra doen gevoelen;
3. het verkeerslawaaï zal worden gecumuleerd door de aanleg van een geluidswal of -scherm aan de oostzijde van de Vijverdalseweg ten gevolge waarvan het verkeerslawaaï in westelijke richting ter hoogte van het kruispunt Vijverdalseweg/Bemelerweg in de richting van het pand Bemelerweg 56 zal worden teruggekaatst;

4. door de aanleg van de Vijverdalseweg zal er geen afname plaatsvinden van de verkeersintensiteit op de Burg. Cortenstraat, omdat de gemeente niet van zins is de parkeer- en winkelfunctie van deze straat op te heffen. Ontlasting van de Burg. Cortenstraat zal met de aanleg van de meer oostwaarts gelegen randweg een grotere kans van slagen hebben;
5. in de toekomst zal door het nemen van andere verkeersmaatregelen de verkeersintensiteit op de Vijverdalseweg verder toenemen;
6. een van de doelstellingen van het plan is mede een ontsluiting van de scholenzone aan de Bemelergrubbe alsook van de woonbuurt Keerderstraatje. Met de aanleg van een verkeerssnelweg wordt aan de doelgroep, waarvoor dit gebied toegankelijk dient te zijn, te weten hoofdzakelijk scholieren voorbijgeschoten. Scholieren zijn niet gebaat met de aanleg van een snelverkeersweg;
7. in het bestemmingsplan "Keerderstraatje" wordt het gebied gekarakteriseerd als rustige woonomgeving. Met het ontsluiten van het Keerderstraatje via de aanleg van de Vijverdalseweg blijft van die bestemming weinig over;
8. bij de financiële verantwoording van gemeentewege beroept de gemeenteraad zich ten onrechte op het feit dat het bestemmingsplan grotendeels conserverend van aard zou zijn. Reclamant zet vraagtekens bij de economische uitvoerbaarheid van het plan. De kenschetsing van de aard van het plan is niet juist omdat aan de Bemelerweg 56 nu in plaats van een burgerwoning de Vijverdalseweg is gepland;
9. de aanleg van een oostelijke randweg biedt meerdere aanzienlijke voordelen

1/2/3.

Niet wordt ontkend dat de aan te leggen Vijverdalseweg en de daarop aan te sluiten Adelbert van Scharnlaan een vermindering van het woongenot van reclamant tot gevolg zal hebben. Gelet evenwel op het feit dat uit onderzoek naar onder andere het optredende verkeerslawaaï is gebleken dat de effecten binnen wettelijke grenzen blijven, ontstaat in verhouding tot de met het bestemmingsplan te bereiken doeleinden geen onevenredige aantasting van de belangen waarop reclamant doelt.

Indien reclamant van oordeel is dat hij schade lijdt of zal lijden, welke redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven en waarvan vergoeding niet of niet voldoende is verzekerd door aankoop, onteigening of anderszins, kan hij zich ingevolge artikel 49 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening met een verzoek om schadevergoeding wenden tot de gemeenteraad.

4.

De verkeerskundige berekeningen geven aan dat de intensiteit in de Burg. Cortenstraat door de aanleg van de Vijverdalseweg zal verminderen van ongeveer 1100 mvt. naar 250 mvt. (avondspitsuur). Bepalend daarbij zijn de aanleg van de Vijverdalseweg, het verbieden van afslaand verkeer op de Akersteenweg richting Burg. Cortenstraat en het inrichten van laatstgenoemde straat tot winkelgebied. Hierdoor is het mogelijk om een winkelfunctie in deze straat te realiseren. Voor zover deze functie intensiteitverhogend zou werken zij daarvan gesteld dat deze verhoging in verhouding tot de huidige intensiteit te verwaarlozen is.

5.

Dat als gevolg van een in de toekomst aan te leggen derde noord-zuidverbinding de verkeersintensiteit op de Vijverdalseweg zal toenemen wordt niet gestaafd door de verkeerskundige berekeningen. In het voorliggende bestemmingsplan is ervan uitgegaan dat behalve de Vijverdalseweg tevens de Terblijterweg wordt aangelegd.

De Terblijterweg zal als vervolg op het Noorderbrugtracé een deel van het verkeer in de relatie Maastricht-West naar Amby, Berg en Terblijt etcetera gaan verwerken.

In de huidige situatie gebeurt dit voor een belangrijk deel nog door de Kennedybrug, Akersteenweg en de Burg. Cortenstraat. Mede hierdoor hoeft niet gevreesd te worden voor een overmatige belasting van de Vijverdalseweg in de toekomst.

6.

Met de aanleg van de Vijverdalseweg zal de scholenzone op een doelmatige wijze ontsloten worden. Dat daarmee een uit verkeersveiligheidsoogpunt gevaarlijke situatie voor de scholieren in het leven wordt geroepen wordt niet aannemelijk gemaakt. Met het treffen van de nodige verkeers- en inrichtingsmaatregelen zal van een onveilige situatie geen sprake behoeven te zijn. Dit betreft evenwel aspecten die niet zijn onderworpen aan het planologisch toezicht van

ons college.

In het vaststellingsbesluit van de raad wordt gewezen op het voorliggende fietspad en op het feit dat de Bemelerweg en het Keerderstraatje de Vijverdalseweg ongelijkvloers kruisen. Waar nodig zullen op kruisingen vluchtheuvels worden aangebracht.

7.

De ontsluiting van het woongebied "Keerderstraatje" door onder andere de Doornlaan op de Vijverdalseweg aan te sluiten kan uit infrastructuureel oogpunt alleen maar als positief worden aangemerkt. Dat daardoor van de bestemming van deze woonbuurt als rustige woonomgeving niet veel overblijft valt niet in te zien nu van de geprojecteerde aansluiting niet mag worden verwacht dat daarvan een intensiteitsverhogend effect op bedoelde woonbuurt uitgaat. In welke chronologische volgorde een gebied wordt ingericht is in casu niet van doorslaggevend belang nu in structurele zin een verbetering van de huidige ontsluiting wordt voorgestaan.

8.

Het voorliggende bestemmingsplan wordt door de gemeenteraad als overwegend van conserverende aard aangemerkt. Dat daarbij tevens van een te wijzigen wegenpatroon sprake is doet aan het conserverende karakter niet af.

Wij zijn van mening dat op voldoende wijze in de stukken tot uiting is gebracht wat de omvang van de uitvoeringskosten van het plan is en welke inkomsten daar tegenover staan. Met name zij verwezen naar paragraaf 4.3. van de plantoelichting. Wij zijn dan ook van oordeel dat het voorliggende bestemmingsplan economisch uitvoerbaar kan worden geacht.

9.

Ten aanzien van het door reclamant gesuggereerde alternatief voor de Vijverdalseweg, te weten de aanleg van een oostelijke randweg wordt verwezen naar hetgeen daaromtrent bij de behandeling van het bezwaarschrift van reclamant genoemd onder 18 bij punt 2 is gesteld. Wij zijn van mening dat de bezwaren van reclamant ongegrond dienen te worden verklaard.

Gedeputeerde staten hebben daarbij ten slotte ten aanzien van de door de Belangengroep "Wijk Keerderstraatje" en anderen bij hen ingediende bezwaren het volgende overwogen:

Reclamanten brengen met betrekking tot het voorliggende plan zakelijk samengevat de navolgende bezwaren naar voren:

1. uit het Structuurschema Verkeer en Vervoer (structuurplan 1979 Maastricht) blijkt dat hoofdverbindingen bij voorkeur langs en niet door stedelijke gebieden moeten worden geleid. In strijd met voornoemd structuurplan wordt door de aanleg van de geplande Vijverdalseweg wel een hoofdverbinding door stedelijke gebieden geleid;
- 2a. de cijfermatige onderbouwing van de Vijverdalseweg ontbreekt of is verre van actueel;
- b. er ontbreekt een gecombineerde elkaar niet uitsluitende beoordeling voor het alternatief oostelijke randweg en Vijverdalseweg;
- c. onvolledig zijn de cijferoverzichten inzake het verkeersslawaai waarin het akoestisch onderzoek het alternatief van de oostelijke randweg en het gecombineerde alternatief van oostelijke randweg en Vijverdalseweg ontbreken;
3. er ontbreken in het plan maatregelen ter wering van het vrachtverkeer op de Vijverdalseweg. Een dergelijke passage is wel opgenomen in de structuurschets Maastricht Noord-Oost;
4. op het stroomdiagram "Prognose avondspitsuurbelasting tijdens planjaar 1990" ontbreekt het desbetreffende boogsegment van de oostelijke randweg;
5. gelet op de ruimtelijke samenhang die bestaat tussen de gebieden Amby-Zuid, Scharn-Noord en Scharn/Het Kerksken, is het van groot belang dat het opnemen van de Vijverdalseweg in samenhang met een ononderbroken oostelijke randweg wordt doorgerekend;
6. de 20 m lange fiets- en voetgangerstunnel is een ongewenst planelement omdat hierdoor de "Wijk Keerderstraatje" in een ongewenst en nadelig isolement wordt gebracht.
De dagelijkse, met tijdsintervallen dag en nacht, te verrichten passages zullen als risicoverhogend worden ervaren.

Overwegingen ten aanzien van deze bezwaren.

Ad 1.

De Vijverdalseweg evenals de aan de noordzijde daarvan aan te leggen Terblijterweg zullen onderdeel gaan uitmaken van het gemeentelijke hoofdwegennet. Mede tegen de achtergrond van eerdere studies casu quo

plannen kan met deze gemeentelijke hoofdverkeersstructuur worden ingestemd.

In het kader van dit bestemmingsplan heeft ons college te beoordelen de planologische aanvaardbaarheid van de geprojecteerde weg mede in relatie tot de belangen van derden. In de eerste plaats zij opgemerkt dat de hoofddoelstelling van het voorliggende bestemmingsplan is gericht op het ontlasten van de drukke Burg. Cortenstraat met daaraan gekoppeld het realiseren van een winkelfunctie in deze straat.

Beoogd wordt de milieu- en verkeershinder waarvan momenteel sprake is, als gevolg van het in verhouding tot de huidige functies van de Burg. Cortenstraat relatief smalle wegprofiel alsmede de relatie tot de nagenoeg direct daaraan belendende bebouwing substantieel te doen verminderen.

Als gevolg van de ligging van de Vijverdalseweg langs en niet door de woonbuurten "Heer" en "Keerderstraatje" en anderzijds omdat deze weg vanwege zijn uitvoering en de te treffen milieumaatregelen beter op de te verwachten verkeersbelasting wordt afgestemd is van een doelmatige en uit planologisch oogpunt aanvaardbare oplossing van de even genoemde situatie sprake. Verder is niet alleen uitgegaan van de aanwezigheid van de Vijverdalseweg doch tevens van de aanleg van de Terblijterweg.

Deze laatste zal als vervolg op het Noorderbrugtracé een deel van het verkeer in de relatie Maastricht-West naar Amby, Berg en Terblijt, enzovoorts gaan verwerken.

Dit gebeurt in de huidige situatie grotendeels door de Kennedybrug, Akersteenweg en Burg. Cortenstraat. Mede hierdoor hoeft niet gevreesd te worden voor overmatige belasting van de Vijverdalseweg in de toekomst.

Ad 2.

In zowel de variant met de Vijverdalseweg als in de variant met de oostelijke randweg wordt de Burg. Cortenstraat in meerdere of mindere mate ontlast. Uit de verkeerskundige berekeningen blijkt dat de Burg. Cortenstraat in de variant met de Vijverdalseweg het meest wordt ontlast.

Overigens blijkt bij beide varianten te zijn uitgegaan van een verbod van afslaande bewegingen op het kruispunt Akersteenweg-Burg. Cortenstraat-Dorpstraat.

De door reclamanten geconstateerde belasting in de Burg. Cortenstraat van 660 mvt. bij het oostelijke randweg alternatief blijkt te worden veroorzaakt door de langere rijtijd in deze noord-zuid-verbinding waardoor de Burg. Cortenstraat te aanlokkelijk blijft.

Aangezien uit de verkeerskundige berekeningen in voldoende mate blijkt dat de Vijverdalseweg in redelijke mate wordt belast, de realisering van een winkelerffunctie voor de Burg. Cortenstraat mogelijk wordt en de overige noord-zuid-verbindingen niet overmatig meer belast worden, onderschrijven wij de gemeentelijke opvatting dat de aanleg van de Vijverdalseweg in structureel opzicht de beste oplossing is.

Het bezwaar, omschreven onder 2.c. is niet eerder aangevoerd en heeft evenmin betrekking op wijzigingen die bij de planvaststelling zijn aangebracht. Reclamanten dienen in dat bezwaar niet te worden ontvangen.

Ad 3.

Ten aanzien van het ontbreken van maatregelen ter wering van het vrachtverkeer op de Vijverdalseweg zij opgemerkt dat ons deze maatregelen niet noodzakelijk voorkomen, dit gelet op zowel de functie van deze weg als op de resultaten van het akoestisch onderzoek naar het wegverkeerslawaai.

Daarnaast betreft het hier een aspect dat niet in het bestemmingsplan doch door het treffen van specifieke verkeersmaatregelen dient te worden geregeld.

Het bezwaar, omschreven onder ad 4 is niet eerder aangevoerd en heeft evenmin betrekking op bij de vaststelling van het plan door de gemeenteraad aangebrachte wijzigingen. Reclamanten dienen in dit bezwaar dan ook niet te worden ontvangen.

Ad 5.

Het akoestisch onderzoek is terecht beperkt tot alleen de Vijverdalseweg. Het heeft uiteraard geen zin om een akoestisch onderzoek voor alternatieven te verrichten indien uit verkeerskundige berekeningen al is komen vast te staan dat alternatieven in structureel opzicht kwalitatief minder zijn dan de voorliggende keuze.

Ad 6.

Onmiskenbaar is de geplande fiets- en voetgangerstunnel in de kruising van de Vijverdalseweg met de Keerderstraat in het belang van

de verkeersveiligheid van de gebruikers van het fiets-voetpad. Een ongelijkvloerse uitvoering is verder nodig in het belang van een vlotte doorstroming van het verkeer op de Vijverdalseweg. Niet valt in te zien dat de woonbuurt van reclamanten door de aanleg van een tunnel in een isolement wordt gebracht. De Keerderstraat vormt overigens een ondergeschikte ontsluiting van de desbetreffende woonbuurt, dit in tegenstelling tot de Doornlaan die in feite als hoofdontsluiting kan worden aangemerkt.

De bezwaren achten wij - voor zover ontvankelijk - dan ook ongegrond.

In beroep voert C. van der Woude het volgende aan:

Gedeputeerde staten van Limburg hebben in hun vergadering van 15 maart 1988 het bestemmingsplan "Scharn - Het Kerksken/In den Drink" van de gemeente Maastricht behandeld, en goedgekeurd. Ik teken om de volgende redenen bezwaar aan tegen deze goedkeuring:

Ten eerste:

In de oorspronkelijke versie van het bestemmingsplan zou de nieuw aan te leggen, zogenaamde Vijverdalseweg dwars door de oude, niet of nagenoeg niet gebruikte schuur van landbouwer Houben lopen. Omdat de gemeente deze plannen niet gerealiseerd kreeg, koos zij voor een omweg, dwars door het nog vrij jonge, in goede staat verkerende woonhuis met kantoor van wethouder Corten. Deze omweg loopt dwars door het bestemmingsplan "Keerderstraatje". Percelen die hierin als woonhuis en als groenstrook zijn vastgelegd, veranderen van bestemming, zonder dat de gemeente het bestemmingsplan "Keerderstraatje" heeft gewijzigd.

De gemeente zegt toe, en Gedeputeerde Staten bevestigen dit, dat het bestemmingsplan "Keerderstraatje" gewijzigd wordt. Tot op heden is het wijzigingsplan niet ter inzage gelegd. Ik acht het onjuist dat eventueel een goedkeuring zou worden gegeven aan het bestemmingsplan "Scharn - Het Kerksken/In den Drink", zolang dit bestemmingsplan inbreuk maakt op het bestemmingsplan "Keerderstraatje". Aangezien met de wijziging van laatstgenoemd plan de belangen van veel mensen gemoeid zijn, dient dit plan naar mijn mening vooraf ter inzage te worden gelegd.

Ten tweede:

Nadat de onderhandelingen over de schuur van landbouwer Houben jaren geleden zijn vastgelopen, heeft de gemeente geen nieuwe pogingen

ondernomen om de zaak te openen. Wellicht is de situatie inmiddels veranderd. Landbouwer Houben is jaren ouder geworden en is misschien niet meer zo afhankelijk van zijn bedrijf. De gemeente verkeert in een gunstiger onderhandelingspositie nu er een alternatief voorhanden is.

In deze mening word ik nog gesterkt, nu de heer Houben tijdens de bezwarenzitting van gedeputeerde staten op 18 januari 1988 verklaard heeft, dat door de gemeente Maastricht na de raadsvergadering van 7 december 1978 (!), waarin burgemeester en wethouders aan de gemeenteraad toestemming vroegen tot aanleg van de nieuwe Vijverdalseweg, nooit meer met hem overleg is gepleegd. In het midden latend of deze verklaring juist is of niet, wijst deze opmerking toch sterk in de richting van onderhandelingsbereidheid.

Het aanhouden van het oorspronkelijk geplande tracé van de nieuwe Vijverdalseweg biedt veel voordelen, en wel:

- * Het bestemmingsplan "Keerderstraatje" behoeft niet gewijzigd te worden.
- * Het oude voorstel is ook veel goedkoper. De ongelijkvloerse kruising met de Bemelerweg was haaks gepland; nu moet de oversteek diagonaal verlopen. Stukken uit het al jaren geleden aangelegde tracé kunnen nu niet gebruikt worden.
- * Het oude voorstel is ook esthetisch verantwoord. De Bemelerweg, die als landschappelijk gewaardeerde weg zou worden gehandhaafd, wordt door een kortere overbrugging minder ontsierd.
- * Het oude voorstel is ook voor wethouder Corten veel gunstiger. Hij zegt in het dagblad De Limburger van 17 september 1987 dat hij privé tegen de oplossing is, maar dat hij zijn huis opoffert aan het algemeen belang.

Gezien al deze voordelen zou de gemeente op zijn minst vanuit een standpunt van zorgvuldig beleid kunnen nagaan of de opstelling van de heer Houben na al die jaren niet gewijzigd is en of er werkelijk nog onoverkomelijke bezwaren van verwerving aanwezig zijn.

Het standpunt van gedeputeerde staten, dat mijn bezwaar tegen het niet opnieuw contact opnemen met de heer Houben niet eerder is aangevoerd, deel ik niet. Dit bezwaar vloeit logisch voort uit het van de gemeente ontvangen antwoord op mijn bezwaarschrift gedateerd 12 mei 1987, waarin door mij gesteld werd dat voor de wijziging van

het oorspronkelijke tracé geen reden werd opgegeven. Eerst nadat de gemeente in haar schrijven van 10 september 1987 de reden, namelijk de moeilijkheid van verwerving, had gemeld, kon bovengenoemd bezwaar worden aangevoerd.

Evenmin acht ik het feit dat een plan economisch uitvoerbaar is (gedeputeerde staten gebruikten de economische uitvoerbaarheid als argument tegen mijn bezwaar), een voldoende motief om bij voorbaat af te zien van een naar mijn inzichten reële mogelijkheid om te komen tot een goedkopere en minder ontsierende oplossing, welke het oorspronkelijke tracé ongetwijfeld biedt.

Hoewel gedeputeerde staten mijn bezwaarschrift ongegrond hebben verklaard, handhaaf ik bovenstaande bezwaren op grond van de gegeven argumenten.

Derhalve verzoek ik u uw goedkeuring aan genoemd uitbreidingsplan in deze vorm te onthouden.

In beroep voert de Bewonersoverleggroep bestemmingsplannen "Heer-Scharn" het volgende aan:

Tegen het bij brief nr. Bq 43269 gedateerd 15 maart 1988 goedgekeurde bestemmingsplan "Scharn-Het Kerksken/In den Drink" door gedeputeerde staten van Limburg maakt de bewonersoverleggroep bezwaar.

Dit bezwaar spitst zich toe op de volgende onderdelen.

1. De aanleg van de Vijverdalseweg vanaf het kruispunt, aansluitend de weg naar de Adelbert van Scharnlaan en de Haagdoorn, tot de aansluiting aan de Bergerstraat.
2. De aanleg van een nieuw weggedeelte vanaf Adelbert van Scharnlaan tot aansluiting aan het tracé van de Vijverdalseweg.

Voormelde bezwaren zijn bij de gemeenteraad naar voren gebracht naar aanleiding van het ontwerp-bestemmingsplan en bij gedeputeerde staten van Limburg naar aanleiding van het vastgestelde bestemmingsplan.

De weerlegging van het bezwaar door gedeputeerde staten van Limburg acht de bewonersoverleggroep onvoldoende.

Ter toelichting zijn volgende opmerkingen.

- Ad 1. Uit de gehele opzet blijkt duidelijk dat de Vijverdalseweg de functie van de Burg. Cortenstraat en de Dorpstraat in de overvolle route Heer-Scharn zal moeten overnemen. Hierdoor zal geluid- en verkeersoverlast ontstaan nabij de

scholenzone "Bemelergrubbe". Tevens zal de aanleg van de drukke verkeersweg een opsplitsing teweeg brengen op het thans nog aaneengesloten terrein op het psycho-medisch centrum "Vijverdal".

Een onbegrijpelijke zaak om een dergelijke weg met zo'n hoge te verwachten verkeersintensiteit te willen realiseren in een zo kwetsbaar gebied.

Ad 2. De verkeersafwikkeling Maastricht-Bemelen en achterland zal via dit weggedeelte dienen te geschieden, waardoor een levensgevaarlijke situatie zal ontstaan nabij de ingang van het zwembad "Heer".

De verkeersafwikkeling zal verder geschieden via de Adelbert van Scharnlaan met zijn aaneengesloten flatbebouwing met onder andere een bejaardenflat.

Door de voorgenomen aansluiting op de Kennedybrug via de Mockstraat ontstaat één grote doorgaande verbindingssader.

Op z'n minst dient de gemeente Maastricht geluidvoorzieningen te nemen.

Dit verkeer dient door middel van verkeerslichten te worden geregeld op de kruising met de Burg. Cortenstraat.

Door deze nieuwe situatie zal aan de bestaande situatie op de Burg. Cortenstraat niets worden opgelost.

Tegen de aanleg van de Vijverdalseweg werd reeds een groot aantal bezwaren ingediend bij de presentatie van het herziene bestemmingsplan "Het Kerksken" in 1979 en bij de presentatie van de structuurschets "Maastricht Noord-Oost" in 1981.

De weg heeft niet het karakter van een interne ontsluitingsweg. Vanwege zijn aansluitingen op de diverse hoofdwegen heeft deze weg alleen een functie voor het externe en doorgaande verkeer.

Op grond van het vorenstaande verzoekt de Bewonersoverleggroep bestemmingsplannen "Heer-Scharn" de goedkeuring aan het bestemmingsplan te onthouden voor zover het betreft de aanleg van de onder sub 1 en sub 2 vermelde weggedeelten.

In beroep voert P.J.H. Houben het volgende aan:

dat appellant aan de Bemelerweg 56 woont, op welk perceel zich niet alleen appellants woning, doch tevens een historische boerderij,

alsmede niet meer als zodanig in gebruik zijnde bedrijfsbebouwing bevinden;

dat de Vijverdalseweg in het verleden al een onderwerp is geweest van een bestemmingsplanprocedure; dat toentertijd aan de tracering van de Vijverdalseweg over appellants perceel bij Koninklijk besluit van 10 november 1980 de goedkeuring is onthouden;

dat appellant dan ook niet vermag in te zien, waarom aan het thans voorliggende bestemmingsplan, waarbij de tracering van de Vijverdalseweg nauwelijks verschilt van het oorspronkelijke tracé over appellants perceel, wel goedkeuring kan worden verleend;

dat van gemeentezijde toentertijd met het oog op het oorspronkelijke tracé van de Vijverdalseweg over appellants perceel met laatstgenoemde onderhandelingen over de verkoop van de voor de aanleg van de weg benodigde grond zijn gevoerd;

dat de gemeente Maastricht echter nooit een bod op genoemd perceel heeft gedaan, zodat, anders dan in het voorafgaande aan de bezwarenprocedure door mr. W. Mertens opgestelde bezwarenrapport van 11 januari 1988 wordt beweerd, de reden voor een wijziging van het oorspronkelijke tracé van de Vijverdalseweg in elk geval niet is gelegen in "kennelijk onoplosbare problemen rondom

eigendomsverwerving van een gedeelte van het trace" waarbij kennelijk het perceel grond van appellant aan de Bemelerweg wordt bedoeld;

dat appellant met de gemeente Maastricht in onderhandeling is geweest omtrent de verkoop van zijn perceel, doch nadien van gemeentewege nimmer meer contact met hem is opgenomen en dat hij uit de krant heeft moeten vernemen dat er een nieuw bestemmingsplan "Scharn/Het Kerksken/In den Drink" in voorbereiding was genomen, waarbij het tracé van de Vijverdalseweg niet op, maar naast zijn perceel was voorzien;

dat het onderwerpelijke bestemmingsplan voorziet in de aanleg van de Vijverdalseweg naast, dat wil zeggen aan de oostzijde van voornoemd in eigendom aan appellant toebehorend perceel;

dat het appellant des te meer bevreemdt, nu door de wijziging van het bestemmingsplan het tracé van de Vijverdalseweg voorzien is op het perceel met woonhuis van een wethouder - appellants buurman - ofschoon deze zich in het verleden ook uitgesproken heeft tegen de Vijverdalseweg;

dat, nu de Vijverdalseweg ook in het bestemmingsplan "Keerderstraatje" komt te liggen, dit plan naar de mening van appellant gewijzigd had moeten worden, hetgeen tot op heden niet is gebeurd;

dat de in het onderwerpelijke bestemmingsplan opgenomen Adelbert van Scharnlaan blijkens de plankaart voor wat betreft het bestaande gedeelte wordt gereconstrueerd en tevens wordt aangesloten op de aan te leggen Vijverdalseweg, en wel zodanig dat deze weg ten zuiden van appellants perceel is voorzien;

dat, nu het huisperceel van appellant aan de noordzijde reeds wordt begrensd door de Bemelerweg, het onderhavige perceel als een soort schiereiland komt te liggen in een kluwen van wegen, waarvan - mede in acht genomen de te verwachten verkeersdrukte op met name de Vijverdalseweg (waarover hierna meer) - zodanig overlast zal worden ondervonden, dat ter plaatse een onleefbare situatie zal ontstaan; dat appellant na de aanleg van bedoelde wegen niet meer zoals thans in een rustige woonomgeving, doch op een rumoerige, door verkeerslawaaï overstemde en met uitlaatgassen verontreinigde plaats zal wonen, hetwelk het woonklimaat ter plaatse zal doen afnemen tot een onaanvaardbaar niveau;

dat nog afgezien van de vraag of appellants perceel met de zich daarop bevindende bebouwing überhaupt nog verkoopbaar is, in elk geval de waarde daarvan aanzienlijk zal dalen;

dat de aanleg van de Vijverdalseweg gepaard gaat met een aantal ongelijkvloerse kruisingen, waarvan één met de Bemelerweg zodat zich het verkeerslawaaï op het perceel van appellant in versterkte mate zal doen gevoelen; dat verkeersoverlast in verhoogde mate zal worden ondervonden ten gevolge het cumulatieve effect dat de aan de oostzijde van de Vijverdalseweg geplande geluidwal tot gevolg heeft; dat het door het passerende motorverkeer geproduceerde geluid tegen een geluidwal of -scherm teruggekaatst wordt in de richting van appellants perceel;

dat appellant heeft vernomen, dat de gemeente Maastricht doende is een totaal-verkeersplan te realiseren, waarbij in fasen een aantal wegen binnen de gemeente zullen worden gereconstrueerd, dan wel aangelegd, welke vervolgens alle zullen worden aangesloten op de onderwerpelijke Vijverdalseweg; dat het naar de mening van appellant

in de bedoeling ligt de Oestlingerbaan via de Akersteenweg en de Terblijterweg direct of indirect op de Vijverdalseweg te doen aansluiten, hetgeen meer verkeersbewegingen op laatstgenoemde weg tot gevolg zal hebben en dus ook een toename van het verkeerslawaaï; dat daardoor de verkeersdichtheid op de Vijverdalseweg nog meer zal toenemen en om die reden niet overeenstemt met de in het bestemmingsplan gehanteerde gegevens, waarop de resultaten van het akoestisch onderzoek zijn gebaseerd; dat de geluidbelasting derhalve wegens een hogere verkeersintensiteit groter zal zijn dan de hogere waarden waarvoor thans toestemming is verzocht;

dat het naar de mening van appellant juistere ware geweest wanneer het totale pakket aan verkeersvoorzieningen in één keer ter inzage zou zijn gelegd, zodat in het kader van het totaalverkeersplan de gevolgen voor een ieder duidelijk te overzien zouden zijn geweest;

dat appellant het met de aanleg van de Vijverdalseweg beoogde resultaat met betrekking tot de ontsluiting van het Keerderstraatje en het in het plan vervatte scholencomplex aan de Bemelergrubbe, alsmede de ontlasting van de Burgemeester Cortenstraat ten zeerste in twijfel trekt; dat de beoogde ontlasting van de Burgemeester Cortenstraat onverenigbaar is met de daaraan toegekende bestemming van winkelstraat; dat de raad van de gemeente Maastricht bedoelde straat enerzijds als winkelstraat wil handhaven, doch anderzijds deze wil ontlasten, hetgeen naar de mening van appellant twee niet met elkaar te verenigen doeleinden zijn; dat een winkelstraat nu net een verkeersaantrekkende werking heeft, hetgeen een ontlasting van zo'n straat onmogelijk maakt;

dat met de uitvoering van het onderhavige bestemmingsplan tevens beoogd wordt het Keerderstraatje te ontsluiten, stuit bij appellant eveneens op onbegrip; dat immers het Keerderstraatje in een ander bestemmingsplan als rustige woonomgeving is getypeerd, terwijl het onderhavige bestemmingsplan de ontsluiting van het Keerderstraatje beoogt te bewerkstelligen; dat met bedoelde ontsluiting een verbetering wordt voorgestaan, aldus overweging 7 op pagina 10 van de beslissing van gedeputeerde staten van Limburg, duidt er naar de mening van appellant op, dat aan de bestemming "rustige woonomgeving" nu net géén positieve bijdrage wordt geleverd;

dat in het bestemmingsplan "Keerderstraatje" onder andere de

Keerderstraat is bestemd tot "verkeersdoeleinden met een landschappelijke waarde"; dat blijkens het onderhavige bestemmingsplan een ongelijkvloerse kruising over de Keerderstraat (een holle, landelijk aandoende weg) zal worden gerealiseerd, hetgeen naar de mening van appellant in hoge mate afbreuk zal doen aan het aan de Keerderstraat toegekende landschappelijk belang;

dat het scholencomplex aan de Bemelergrubbe op doelmatige wijze wordt ontsloten, waagt appellant ten zeerste te betwijfelen, nu scholieren niet gediend zijn met een snelverkeersweg; dat deze weg voor de doelgroep scholieren ook met allerlei maatregelen uiteindelijk toch in hoofdzaak een snelverkeersweg blijft;

dat met betrekking tot de economische uitvoerbaarheid van het voorliggende bestemmingsplan appellant zich niet aan de mening kan onttrekken, in aanmerking genomen de kostenverhogende ongelijkvloerse kruisingen en de aankoop van de bebouwde percelen, dat deze weleens geen haalbare kaart zou blijken te zijn;

dat de aanleg van de Vijverdalseweg zoals deze thans geprojecteerd is, des te meer op verzet van appellant stuit, nu een uitstekend alternatief, zonder alle aan het huidige plan klevende bezwaren, is gelegen in de aanleg van een meer oostelijk geprojecteerde Randweg;

dat die Randweg dezelfde functie van noord/zuidverbinding kan vervullen als de thans geprojecteerde Vijverdalseweg terwijl de eerste geen woonbuurt doorsnijdt met alle voor omwonenden, waaronder appellant, nadelige gevolgen van dien;

dat derhalve het opkopen van woonkavels, alsmede de aanleg van ongelijkvloerse kruisingen bij de aanleg van een 200 à 300 m oostelijk gelegen Randweg niet nodig blijkt te zijn, hetgeen de gemeente Maastricht ook financiële voordelen oplevert;

dat bedoelde Randweg aangelegd kan worden op ongeveer 50 à 100 m ten oosten van de Oude Molenweg en niet, zoals de gemeente Maastricht het alternatief van appellant vertaalt, nog verder oostelijk, waardoor deze aldus de gemeente Maastricht, te ver weg in de periferie komt te liggen; dat appellant de mening is toegedaan dat een oostelijke Randweg op de door hem voorgestelde plaats ten aanzien van de ontsluiting en ontlasting eenzelfde, ja zelfs meer effect zal sorteren dan de Vijverdalseweg;

dat de wijk "Randwyck" thans met verkeersproblemen, met name

voortvloeiend uit een gebrekkige ontsluiting, te kampen heeft, omdat daarin een aantal grote openbare gebouwen (academisch ziekenhuis, MECC, Districtsgezondheidsdienst, de hoofdkantoren van KNP en PTT, Maastrichts Business Centre, etc.) zijn gevestigd, die een verkeers-aantrekkende werking uitoefenen; dat om de thans aldaar heersende verkeerschaos op te lossen de oostelijke Randweg een deugdelijke oplossing zou bieden; dat bedoeld alternatief naar alle waarschijnlijkheid in de nabije toekomst toch gerealiseerd dient te worden; dat, wanneer die Randweg om welke reden dan ook niet aangelegd wordt of kan worden, appellant vraest dat de Vijverdalseweg ook de verkeersstroom van en naar "Randwyck" te verwerken krijgt met alle hiervoor geschetste nadelige gevolgen voor appellant van dien. Redenen, waarom appellant verzoekt met inachtneming van opgemelde bezwaren het besluit van het college van gedeputeerde staten van de provincie Limburg gedateerd 15 maart 1988, houdende de goedkeuring van het bestemmingsplan "Scharn-Het Kerksken/In den Drink", te vernietigen.

In beroep voeren J.P.I.M. van der Meer en anderen, deel uitmakend van de Belangengroep "Wijk Keerderstraatje", het volgende aan:

Voor de bezwaren tegen het voorliggende plangedeelte mogen wij in de eerste plaats verwijzen naar de inhoud van het bezwaarschrift aan de gemeenteraad van Maastricht. In de tweede plaats verwijzen wij naar de inhoud van het bezwaarschrift aan gedeputeerde staten van Limburg. Wij verzoeken de inhoud van beide bezwaarschriften met betrekking tot het deel dat nog niet onherroepelijk is als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

Recapitulerende zijn onze bezwaren:

1. De Vijverdalseweg zoals getraceerd in onderhavig bestemmingsplan wordt een stedelijke hoofdweg van de tweede orde, ten principale bedoeld voor het doorgaande Noord-Zuid verkeer waaronder vrachtverkeer. Onze bezwaren richten zich met name tegen het doorgaande karakter van de weg inzonderheid tegen de functie als verkeersader voor vrachtverkeer. Geen bezwaar bestaat tegen het fungeren van de weg als buurtontsluitingsweg.
2. De twintig meter lange Keerderstraattunnel vormt een voor de sociale leefbaarheid nadelig planelement. Gedeputeerde staten

van Limburg hebben bij de overwegingen ten aanzien van onze bezwaren in dezen onder het door ons gesteld risico van de tunnelpassage kennelijk het aspect van verkeersveiligheid beoordeeld, terwijl door ons evident het sociale aspect van de veiligheid bedoeld was (zie eerder genoemd EXTRACT en ons bezwaarschrift aan de gemeente). Anders dan gedeputeerde staten stellen is "De Keerderstraat" (= Keerderstraatje) geen ondergeschikte ontsluiting van onze woonbuurt doch zij vervult een as-functie voor met name het voetgangersverkeer van en naar de basisscholen (Kloosterstraat; Bemelergrubbe), het zwembad, en het in dit bestemmingsplan aangekondigde winkelerf van de Burgemeester Cortenstraat.

3. Gedeputeerde staten maken in eerder genoemd EXTRACT geen gewag van ons schrijven van 15 januari 1988 aan gedeputeerde staten met betrekking tot de toelichting op de dag van de hoorzitting van 18 januari 1988. Een vermelding op pagina 2 van het EXTRACT ontbreekt. Hier zij gememoreerd dat de huidige wethouder van Verkeer van Maastricht, de heer P. Neus, zich aldus heeft uitgesproken: "de Vijverdalseweg wordt de nieuwe Burgermeester Cortenstraat. Het probleem van de Burgemeester Cortenstraat wordt niet opgelost doch verlegd. De oplossing is de Oostelijke Randweg".

Afsluitend geven wij als onze mening en wens te kennen, dat een "niet a priori perifere" Oostelijke Randweg op korte termijn als complementaire oplossing gerealiseerd dient te worden. Zulks te meer daar de gemeentelijke planinvulling voor Randwyck en het MECC-complex, nog afgezien van de planvoornemens voor het Céramique-Sphinx grondgebied in Wyck, op korte termijn exponentiële groei repercussies van de verkeersintensiteiten op de Vijverdalseweg zal genereren, waarmede in onderhavig bestemmingsplan geen rekening is gehouden.

Wij verzoeken u met onze ter zake geformuleerde bezwaren rekening te houden.

Overwegingen ten aanzien van het geschil

De ontvankelijkheid

Ingevolge artikel 29, tweede lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening kunnen zij, die zich tijdig met bezwaren zowel tot de gemeenteraad als tot gedeputeerde staten hebben gewend, en zij die zich tijdig op grond van artikel 27, tweede lid, tot gedeputeerde staten hebben gewend, tegen een besluit als het onderwerpelijke bij Ons beroep instellen.

Ingevolge artikel 29, vierde lid, komt gelijke bevoegdheid toe aan een ieder, die bezwaren heeft tegen onthouding van goedkeuring door gedeputeerde staten.

C. van der Woude heeft in beroep onder meer aangevoerd, dat het tracé van de geprojecteerde Vijverdalseweg dwars door het bestemmingsplan "Keerderstraatje" loopt en daarmee niet in overeenstemming is, zodat dit plan eerst gewijzigd had moeten worden.

Uit de stukken blijkt dat appellants evenbedoeld bezwaar niet bij de gemeenteraad heeft ingediend.

Het bezwaar is evenmin gericht tegen de bij de vaststelling van het plan in het ontwerp aangebrachte wijzigingen en voorts is het plan door gedeputeerde staten in zijn geheel goedgekeurd.

Appellants kan derhalve noch aan artikel 29, tweede lid, noch aan artikel 29, vierde lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening voor dit onderdeel een recht tot het instellen van beroep ontlenen.

In verband met het voorgaande kan C. van der Woude voor wat betreft dit bezwaar niet in zijn beroep worden ontvangen.

De hoofdzaak

Alle appellants hebben in beroep bezwaar gemaakt tegen de in het voorliggende plan voorziene Vijverdalseweg.

Zij zijn van mening dat de Vijverdalseweg geen oplossing kan bieden voor de verkeersproblemen in het oostelijke gedeelte van Maastricht. Appellants hebben er op gewezen dat alleen door de realisering van de zogenaamde oostelijke randweg aan vorenbedoelde problemen tegemoet kan worden gekomen.

Met het plan wordt onder meer beoogd de aanleg mogelijk te maken van de Vijverdalseweg, die een verbinding zal vormen tussen de Akersteenweg en de Eergerstraat.

Het plan voorziet tevens in de mogelijkheid de Adelbert van Scharnlaan aan te sluiten op de Vijverdalseweg.

Daartoe is op de desbetreffende gronden de bestemming "Verkeersdoeleinden" gelegd.

Uit de toelichting op het plan kan worden afgeleid, dat de Vijverdalseweg in de eerste plaats dient om de grote verkeersdruk op de route Dorpstraat-Burgemeester Cortenstraat te verminderen. De in het centrum van Heer gelegen Dorpstraat en Burgemeester Cortenstraat zijn beide van groot belang als woon- en winkelstraat. Daarnaast doen deze straten dienst als de belangrijkste noord-zuidverbinding voor het doorgaande verkeer waarvan ook veel gebruik wordt gemaakt door het verkeer tussen Maastricht en de dorpen in de omgeving.

Blijkens de stukken en het verhandelde in de openbare vergadering van de Afdeling voor de geschillen van bestuur van de Raad van State is de verkeersintensiteit op de Dorpstraat en de Burgemeester Cortenstraat zo hoog, dat deze straten niet naar behoren kunnen functioneren als woon- en winkelstraten.

Voorts wordt de doorstroming van het doorgaande verkeer op de route Dorpstraat-Burgemeester Cortenstraat veelal belemmerd door de aanwezigheid van geparkeerde voertuigen en veel langzaam verkeer. Ook door de kruising van evengenoemde route met de drukke Akersteenweg, een stedelijke hoofdweg van de eerste orde, wordt de vlotte en veilige afwikkeling van het verkeer ter plaatse nadelig beïnvloed.

Gebleken is dat voor het verkeer dat van de Dorpstraat gebruik maakt inmiddels een vervangende route is gerealiseerd door de Burgemeester Kessensingel in noordelijke richting te verlengen, waardoor deze thans ten zuiden van het plangebied aansluit op de Akersteenweg.

Uit de stukken blijkt dat de ongewenste verkeerssituatie op de Burgemeester Cortenstraat, die een verkeersintensiteit van 14.000 motorvoertuigen per etmaal heeft, alleen kan worden verbeterd door parallel aan deze straat een vervangende route aan te leggen. Deze nieuwe, uitsluitend voor gemotoriseerd verkeer bestemde weg tussen de Akersteenweg en de Bergerstraat zal in de toekomst worden doorgetrokken tot de Terblijterweg, die aansluiting zal geven op het Noorderbrugtracé.

Met de aanleg van de Vijverdalseweg wordt voorts beoogd een betere ontsluiting te bewerkstelligen van de aangrenzende woonbuurt Keerderstraatje, het scholencomplex aan de Bemelergrubbe en het psycho-medisch centrum Vijverdal.

Teneinde deze ontsluitingen mogelijk te maken worden onder meer de Adelbert van Scharnlaan en de Doornlaan aangesloten op de nieuwe Vijverdalseweg.

De Keerderstraat en de Bemelerweg, die ongelijkvloers door de Vijverdalseweg zullen worden gekruist, behouden een functie als ontsluitingsroutes voor het langzame verkeer.

Uit het voorgaande volgt, dat de noodzaak van de Vijverdalseweg voldoende vaststaat en dat de aanleg van deze weg in planologisch opzicht aanvaardbaar is.

Met betrekking tot de door appellanten voorgestane oostelijke randweg wordt opgemerkt, dat deze weg vanwege zijn perifere ligging de verkeersdruk op de in het centrum van Heer gelegen straten, waaronder de Burgemeester Cortenstraat, onvoldoende zal doen afnemen.

Een en ander vindt onder meer zijn oorzaak in de omstandigheid, dat het meeste doorgaande verkeer door Heer gericht is op het ten westen daarvan gelegen centrum van Maastricht.

Daarnaast maakt de door appellanten gewenste randweg ten oosten van de Molenweg de ontsluitingsfuncties van de Vijverdalseweg niet overbodig.

Overigens is in de evengenoemde openbare vergadering van de zijde van het gemeentebestuur van Maastricht en gedeputeerde staten van Limburg te kennen gegeven, dat de aanleg van een randweg als vorenbedoeld een kostbare en grote ingreep in het waardevolle landschap ter plaatse noodzakelijk maakt.

Uit het voorgaande volgt dat dit onderdeel van de beroepen ongegrond is.

C. van der Woude en P.J.H. Houben hebben in beroep naar voren gebracht dat hun woonmilieu door de aanleg van de Vijverdalseweg zal worden aangetast, onder meer vanwege geluidoverlast en stankhinder. Zij hebben voorts aangevoerd, dat de Vijverdalseweg, mocht deze toch

gerealiseerd worden, beter langs een oorspronkelijk gedacht, meer westelijk gelegen tracé kan worden aangelegd.

Appellanten zijn beiden woonachtig aan de Bemelerweg, onmiddellijk naast het tracé van de geprojecteerde Vijverdalseweg.

De Bemelerweg is een holle weg, die aan de zuidzijde een tamelijk steil talud heeft ter hoogte van ongeveer 2.5 m.

Ter plaatse van de percelen van appellanten zal de Vijverdalseweg door middel van een viaduct over de Bemelerweg worden geleid.

Ter voorkoming van geluidhinder zal langs de oostzijde van de Vijverdalseweg, onder meer ter hoogte van het perceel van appellant Van der Woude een geluidscherm met een hoogte van 2 m worden opgericht.

De ten westen van de Vijverdalseweg gelegen woning van appellant Houben wordt door de andere bebouwing op diens perceel in belangrijke mate afgeschermd van het geluid dat het verkeer op de Vijverdalseweg en de Adelbert van Scharnlaan zal veroorzaken.

Blijkens de stukken en het verhandelde in de vorengenoemde openbare vergadering zal hierdoor de geluidoverlast vanwege de Vijverdalseweg en de verlengde Adelbert van Scharnlaan de in de Wet geluidhinder genoemde grenswaarden niet overschrijden.

Niet kan worden ontkend, dat de woonsituatie van beide appellanten als gevolg van de uitvoering van het voorliggende plan zal verslechteren.

Zo zal het uitzicht vanuit de woning van appellant Van der Woude na de plaatsing van een geluidscherm vrij ingrijpend worden gewijzigd, terwijl het perceel van appellant Houben aan drie zijden door wegen wordt ingesloten.

Gelet op de aan te leggen geluidwerende voorzieningen en de verwachte intensiteit van het aantal motorvoertuigen, dat van de Vijverdalseweg en de verlengde Adelbert van Scharnlaan gebruik zal maken, mede in aanmerking genomen, behoeft naar Ons oordeel voor een onaanvaardbare aantasting van het woonklimaat van appellanten door stank en geluidhinder die door de aanwezigheid van deze wegen worden veroorzaakt, niet te worden gevreesd.

Met betrekking tot het vastgestelde tracé van de Vijverdalseweg wordt opgemerkt, dat de gemeenteraad in beginsel vrij is in het kiezen van een tracé voor een nieuwe weg.

Het gemeentebestuur van Maastricht was dan ook, anders dan door appellanten is gesteld, niet verplicht opnieuw met appellant Houben te onderhandelen over de aankoop van diens eigendommen, ten einde de Vijverdalseweg langs een meer westelijk gelegen tracé te kunnen aanleggen.

Laatstgenoemde appellant heeft in beroep naar voren gebracht dat als gevolg van de verschuiving van het tracé van de Vijverdalseweg in oostelijke richting het gebied waarop het bestemmingsplan "Keerderstraatje" betrekking heeft door deze weg wordt doorsneden. Appellants opvatting dat het bestemmingsplan "Keerderstraatje" daarom eerst gewijzigd had moeten worden is onjuist.

Immers, uit het stelsel en de strekking van de Wet op de Ruimtelijke Ordening volgt, dat een oud bestemmingsplan van rechtswege ophoudt te gelden, zodra een nieuw plan betreffende hetzelfde gebied onherroepelijk is geworden.

Derhalve was geen noodzaak aanwezig om voorafgaand aan de vaststelling van het onderwerpelijke plan eerst tot wijziging van het bestemmingsplan "Keerderstraatje" over te gaan.

Verder zijn Wij, anders dan appellant Houben, van oordeel, dat in het voorliggende plan, mede gelet op de bij het plan behorende toelichting, voldoende aandacht is besteed aan de samenhang tussen dit plan en de verkeersstructuur in het gehele oostelijke gedeelte van Maastricht.

Voorts is niet kunnen blijken, dat de economische uitvoerbaarheid van het plan in twijfel dient te worden getrokken, zoals door deze appellant naar voren is gebracht.

Uit het voorgaande volgt dat deze onderdelen van de beroepen ongegrond zijn.

De bezwaren van de Bewonersoverleggroep bestemmingsplannen "Heer-Scharn" zijn meer in het bijzonder gericht tegen de aanleg van het tussen de Adelbert van Scharnlaan en de Bergerstraat gelegen gedeelte van de Vijverdalseweg en de verlenging van de Adelbert van Scharnlaan tot de Vijverdalseweg.

Appellante is van mening dat de totstandkoming van het evenbedoelde gedeelte van de Vijverdalseweg in verband met de te verwachten geluidhinder en verkeersoverlast nadelige gevolgen zal hebben voor

het psycho-medisch centrum Vijverdalen en de scholen aan de Bemelergrubbe.

Volgens appellante zal het doorgaande verkeer tussen Bemelen en Maastricht gebruik gaan maken van de route Vijverdalseweg-Adelbert van Scharnlaan, hetgeen met name op de laatstgenoemde weg aanleiding zal geven tot verkeersgevaarlijke situaties en geluidsoverlast.

Blijkens de stukken wordt ook met betrekking tot de Adelbert van Scharnlaan en het noordelijke gedeelte van de Vijverdalseweg voldaan aan de eisen van de Wet geluidhinder.

Inderdaad zal de intensiteit van het gemotoriseerde verkeer op de Adelbert van Scharnlaan enigszins toenemen, als deze laan aangesloten wordt op de Vijverdalseweg.

Op grond van de stukken en het verhandelde in de meergenoemde openbare vergadering is evenwel aannemelijk geworden, dat het verkeer tussen Bemelen en Maastricht geen gebruik zal maken van de Adelbert van Scharnlaan, maar de route Doornlaan-Vijverdalseweg-Akersteenweg zal volgen.

In verband hiermede bestaat onvoldoende aanleiding voor de vrees dat zich op de Adelbert van Scharnlaan, onder meer ter hoogte van het zwembad "Heer" en op de kruising met de Burgemeester Cortenstraat verkeersgevaarlijke situaties zullen voordoen.

De doorsnijding van het terrein van het psycho-medisch centrum Vijverdalen door de Vijverdalseweg heeft slechts tot gevolg dat ten westen van deze weg, afgezien van een parkeerterrein, alleen het zusterhuis komt te liggen, dat overigens in het onderwerpelijke plan bestemd is tot "Woondoeleinden" met als subbestemming "gestapelde woningen".

Niet is gebleken dat de activiteiten van het betrokken psycho-medisch centrum beperkingen zullen ondervinden van de aanleg van de Vijverdalseweg.

Overigens voorziet het plan in een rechtstreekse ontsluiting van het parkeerterrein en het zusterhuis vanaf de Vijverdalseweg, terwijl ter plaatse een oversteekmogelijkheid zal worden gerealiseerd.

Mitsdien is dit beroepsonderdeel ongegrond.

J.P.I.M. van der Meer en anderen, allen deel uitmakend van de Belangengroep "Wijk Keerderstraatje", hebben in beroep aangevoerd,

dat het onaanvaardbaar is dat de Vijverdalseweg een stedelijke hoofdweg van de tweede orde wordt, die vooral bedoeld is voor het doorgaande verkeer, waaronder veel vrachtverkeer.

Voor een weg met een zodanige functie is volgens hen in een stedelijk gebied als het onderwerpelijke geen plaats.

Zij hebben geen bezwaar tegen de Vijverdalseweg als buurtontsluitingsweg met een daartoe aangepaste tracering en profilering.

Appellanten hebben voorts aangevoerd dat de ongeveer 20 m lange tunnel in de Keerderstraat onder de Vijverdalseweg uit een oogpunt van sociale veiligheid niet aanvaardbaar is.

Zoals hiervoor reeds is overwogen wordt met de aanleg van de Vijverdalseweg onder meer beoogd een vervangende route te creëren voor het doorgaande verkeer dat gebruik maakt van de route Dorpstraat-Burgemeester Cortenstraat.

Indien het profiel van de Vijverdalseweg, waarvan de verhardingsbreedte 7 m bedraagt, wordt versmald, zal deze weg zijn functie voor de afwikkeling van het doorgaande verkeer niet optimaal kunnen vervullen.

Met betrekking tot het bezwaar dat veel vrachtverkeer gebruik zal maken van de Vijverdalseweg wordt opgemerkt, dat voor het weren van dit verkeer geen beroep kan worden gedaan op de bepalingen van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

De wegenverkeerswetgeving biedt evenwel voldoende mogelijkheden voor maatregelen om het vrachtverkeer op de Vijverdalseweg tot een aanvaardbaar niveau te beperken, indien het gemeentebestuur van Maastricht zulks wenselijk mocht oordelen.

Blijkens de stukken krijgt de ongelijkvloerse kruising van de Keerderstraat met de Vijverdalseweg een onderdoorgang met een breedte op het niveau van de weg van 9 m en een overspanning van maximaal 15 m.

Derhalve is er geen sprake van een tunnel, maar van een viaduct.

Hoewel de doorrijhoogte slechts 2,5 m bedraagt heeft dit viaduct toch een vrij ruim doorzichtprofiel.

In verband hiermede kan niet van een, uit een oogpunt van sociale veiligheid onaanvaardbare situatie worden gesproken.

Overigens kan het gebruik van het viaduct in de Keerderstraat worden

ermeden door het fietspad ten oosten van de Vijverdalseweg te volgen, hetgeen slechts een geringe omrijafstand betekent. Dit het voorgaande volgt, dat ook deze beroepsonderdelen ongegrond zijn.

Beslissing

De Wet op de Raad van State en de Wet op de Ruimtelijke Ordening hebben Wij goedgevonden en verstaan:

- I. C. van der Woude in zijn beroep voor wat betreft het beroepsonderdeel inzake het eerder moeten wijzigen van het bestemmingsplan "Keerderstraatje" niet-ontvankelijk te verklaren;
- II. het beroep van C. van der Woude voor het overige en de beroepen van P.J.H. Houben, de Bewonersoverleggroep bestemmingsplannen "Heer-Scharn" en J.P.I.M. van der Meer en anderen ongegrond te verklaren.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is belast met de uitvoering van dit besluit.

's-Gravenhage, 11 januari 1990

w.g. BEATRIX

DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING,
RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER,

w.g. J.G.M. Alders

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
De Chef Kabinetszaken,

